

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišstvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Šareni listi.

I.

V nemškem logu je potihnil šum, kateri je upihala češko-nemška sapa, ali, če je smemo po pravem imenu zvati: sprava v zadregi. Trije so jo zabredli v državni šumi, trdovratni Nemci na Češkem, ki so Praškemu deželskemu zboru pokazali bili hrbet, fevdalna češka stranka, ki je ta beg zakrivila, in pa oddaljena vlada, kateri so češko-nemške homatije jele presedati. V sedanjem trenutku pa je vsem pomagano na Češkem razvem Mladotčehom, ker so se Čehi, Nemci in vlada — se vé vsled plemenitega višjega znamenja! — našli na svitem poséku, ko so preje že bili menili, da jih je hudobni škrt v svoj kolobar zavedel ter va-nj zagovoril.

Takošna je z bližine ogledovana ta sprava, in svet, ta malo misleči otročaj, ki je s tisočermi bremeni obložen, ali, pri vsem tem vender takó malomaren, dà! včasih celó vesel, — ta je gledal čudeže, tam kjer se je zopet jedenkrat gola sila in nuja pokazala v vsej svoji prostosti! Kakó prirodno in prosto se vender-le vse spreminja pod to spremenljivo božjo besedo!

Zares veliki, pa nehoteči šalivci so oni mestni zastopi na Štajerskem, ki so se nedavno proti posledicam te sprave ozirom na Slovence s „protesti“ rotili! Šalivci po sili, pravim, ker kdo resno misleči je pričakoval, da bode ta sprava imela za južne dežele naše države ali pa celó za vso državo takoj svojih posledic? sprava, katera je očitno potekla iz namena, zavoženo češko-nemško dvokolnico poriniti iz muže ter je spraviti v stari (boljši?) tir? A kar se posledic tiče, kdo ne vé, da v današnji notranji politiki nikakor ni treba doslednosti se bati? K zavračanju take bojazni pač ni trebalo New-York-Herald-ovega „intervjewa“ niti Dummreicher-jevega zatrdila v Badenu! Kdor pozna one moči in sile, s katerimi se vsakdanje politično kosilo v Beči kuha, ta vé, kako malo je k temu priprav treba; ta vé, da solí „doslednosti“ najmenj k temu treba. Čemu tudi? Lačnejšem in zadovoljnejšem je vse prav,

tudi vodéni sok. Pa kakó slastno ga še ti posrebljejo in polizejo! —

Vender pa bi se močno motil, kdor bi menil, da ostane rečena sprava brez nasledkov za nas. Sangvinični nismo več, kakor svoje dni — zató je dobro skrbjeno, — vender pa sledé že sedaj važni nauki iz nje tudi za Slovence. Prvi nauk je ta: nekateri otroci postanejo trdovratni, ako se jim volja ne zgodi, potem se dajejo lepi obeti. To je že nekaj. Drugi nauk: otroci tirjajo obečano, in kaj češ ž njimi storiti? Ako jim ne spolniš obetov, ne dajo ti več mirú, a mir od sitnežev vsak rad ima. Tako po prilici je bilo pri tej spravi. Ali bodo Slovenci ravno tako postopali, ne vemo. Ali tretji nauk bodo menda tudi Slovenci jeli resno uvaževati: da se po tem poti, po kojem sedaj lazi naša politika vsa, ne pride nikamor, k večjemu na narodni in državni „gant“. Načel je treba, svežega vzduba, magari tudi takega, ki neugodno reže v obraz! To je tisti zlatá vredni nauk, katerega je češko-nemška sprava vsakemu „demonstrovala ad oculos“.

Da našim sosedom ob Dravi in Muri vsa ta sprava, še menj pa nje posledica za južne krajine ni po godu, to je jasno in prav lahko razumljivo. Da se nam Slovincem torej ni tako brž bati takóšnih „sprav“, o tem smo prepričani, ker do tega naše razmere niso še dozorele, menda tudi ne bodo; pa da je nauk, ki sledi iz te sprave, že tu in pa sad tega nauka blizu zoritve, o tem ni dvomiti. In to je oni neprecenljivi „docet“, katerega podaje tudi ta, kakor vsaka še takó oddaljena državopravna „fabula“ tem, ki še imajo kaj razsodke in krvi.

x.

Iz govora poslanca g. Mihe Vošnjaka v državnem zboru dne 6. t. m.*)

„... In sedaj pridem na sestavljanje senatov. Te zadeve dotaknil sem se že v mojem govoru dne 3. t. m., ko sem omenjal ulogo Kresnika.“

*) Mi prinesemo odlomek tega govora gospoda Mihe Vošnjaka po stenografskem zapisniku zaradi tega, ker se v njem kaj čudno razsvitljujejo razmere pri c. kr. okrožnem sodišči v Celji.

Opazka uredništva.

kovo na deželno nadsodišče v Gradci. Glede istinitosti te uloge izrazili so se od večih strani dvomi, in so me povprašali o njeni vsebini. Da glede te uloge ne bo daljnih dvomov, preskrbel sem si prepis te Kresnikove uloge na deželno nadsodišče v Gradci, ter si dovoljujem, da njo prečitam: (bere:)

„Visoko c. kr. deželno nadsodišče!“

Zoper razsodbo tukajšnjega okrajnega sodišča ddo. 25. jun. 1885. št. 1723 prijavil sem vzklic in poslednjega v pravem času izpeljal. Prosim pa, da se deleguje drugo apelno sodišče in sicer iz naslednjih razlogov:

Moj nasprotnik in tožnik je načelnik okrajnega zastopa v Slovenski Bistrici. Pred kakimi štirimi tedni bil je, kakor že večkrat, predsednik okrožnega sodišča g. Heinricher pri načelniku okrajnega zastopa, čegar hišni prijatelj je, na lovu. Pri tej priliki pripovedoval je načelnik okrajnega zastopa g. predsedniku o moji obsodbi, ter izrazil bojazen, da ne bi bil jaz pri vzklicni obravnavi v Celji oproščen. Na to se je baje g. predsednik izrazil: Gospod! bodite pomirjeni, jaz bodem skušal, vzklicni senat tako sestaviti, da ne bo Kresniku niti dan od njegove kazni odpuščen.“ (Čujte! na desni). Zaradi tega, in ker sem že jedenkrat bil od okrožnega sodišča v Celji po nedolžnem obsojen in v zapor dejan, zgubil sem za upanje do tega okrožnega sodišča, ter prosim ponižno:

Visoko c. kr. deželno nadsodišče določi naj blagohotno, uvaževaje te razloge za delegacijo za mojo vzklicno obravnavo drugo c. kr. okr. sodišče.

Kot pričé zgoraj navedenega mojega razloga za deligiranje se naj zaslišita oba gospoda pristava c. kr. okrajnega sodišča v Slovenski Bistrici.

Črešnjevec dne 24. avgusta 1885.

Ludovik Kresnik.“

Ta uloga nastala je vsled sledečega dogodka.

Po novi volitvi v okrajni zastop Slov. Bistriški leta 1885. tožil je takratni nemškoliberalni načelnik okrajnega zastopa Kresnika pri tamošnjem okrajnem sodišči zaradi razžaljenja časti, ker je ta ostro kritikal poslovanje pri tamošnji okrajni branilnici.

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Tekoči mesec vršili so se in se še vrše razni koncerti z raznimi uspehi. Kadar se o koncertih govori, je prvi na vrsti evropski koncert, ta tudi zavzema vso javno pozornost. Dasi so njegovega orkestra godala po velikosti in kakovosti zelo različna, je poslušalec z nekakšno resignacijo vender še prenašal ne baš ubrane akorde, češ, nekoč bode že bolje. A kaj bode sedaj, ko so se vršile tolike premembe?

„Tisza-bacsi“, ki je doslej tako vstrajno brundal na narodni svoj cimbal, moral je odstopiti z visocega odra, na Francoskem umaknili so se trobentači, ki so bili poslali v Berolin narodni svoj kvintet, naposled je pa še svoje sodelovanje odpoval mož, ki je nerazmerno dolgo časa godel na prvo vijolino. Železni kancelar, knez, sedaj vojvoda Bismarck ne bode več godel v evropskem koncertu. Daleč proč od posvetnega hruma in trusa v krasnih bukavih in smrekavih gozdih velikanskih svojih graščin Friedrichsruhe in Varzin, poslušal bode z dolgocevnno pipo v ustih, kako lepo pojo ščinkovci, kako skačejo veeverke z drevesa na drevo, kako se

ves živalski rod veseli pomladanskega življenja, dočim je človek sam sebi na potu. In kadar bode kukavica zakukala, bode morda orjaškega moža malo pretreslo in začel bode šteti: Jedna, dve, tri,! Sedel bode na bližnjo klop in gost dim puhajoč iz ust premišljeval, koliko resnice je v besedah „Beatus ille, qui procul negotiis....“ in v kralja Salomona izreku, da je nasvetu vse ničemurno.

Evropski koncert završil je te dni s čutno disonanco, kakor da je struna počila, in nihče ne ve, s kakšno „Zukunftsmusik“ nas utegnejo preseleti politični godci in kapelniki, ki imajo na razpolaganje vsa sredstva od diplomatskih goslij, do orjaških trombov, ki jim v navadnem življenji pravimo: kanoni.

Skok od evropskega koncerta do filharmoničnega društva ni večji, nego od Bismarcka do Keesbacherja. Bismarck je velik, Keesbacher pa dolg, Bismarck ima k zadaj, Keesbacher pa spredaj. To je razlika, sicer pa sta si močno podobna. Gospod Keesbacher bil je nekaj v Benetkah „deutscher Arzt“, Bismarck bil je „deutscher Reichskanzler“, gospod Keesbacher v svojem uradu uro navija, Bismarck je že tudi že marsikomu uro navil. Keesbacher imel je nekaj svojega imenitnega kodra, Bismarck pa svojega Tirasa. Oba sta crnila. Po-

dobnost sega še dalje. Poslednje volitve v Nemčiji neso bile Bismarcku po godu, poslednji koncert filharmoničnega društva pa Keesbacherju ne. On ki je, dasi je sam ravnatelj filharmoničnemu društvu, doslej vedno sam prav široko in „con amore“ ocenjeval in hvalisal v „Laibacher Zeitung“ vse filharmonične koncerte, on sedaj trdovratno molči. Grobna tišina vlada o tem koncertu po vseh listih, jedini „Brus“ dela častno izjemo, ker je koncert na kratko ocenil, kakor si je bil zaslužil.

Keesbacher pa tudi ve, zakaj da molči. Takozvani filharmoničnega društva „Fondskonzert“ bil je pravi pravcati fijasko. Veščaki z nemške strani so se izrekli, da tako slabega filharmoničnega koncerta še nikoli ni bilo.

Tako je pa tudi moralo priti. Pevske sile so toli nedostadne, da bi društvo brez nemških turnarjev „Sängerrunde“ ničesar odpraviti ne moglo, za koncerte naročajo se pa z Dunaja in od drugod razni pevci, ki spadajo mej takozvane „abgethane Grösse“. Keesbacher sicer v svojih kritikah v „Laibacher Zeitung“ rad poudarja, da je filharmonično društvo „das erste Kunstmusikinstitut des Landes“, a tega menda sam več ne veruje, ker si mora že na prsi trkati in izpraševati svojo vest, kam je on ta zavod dotiral. Zatorej bi se mi prav nič čudno ne zdelo, ko bi kacega lepega dne zadonela glasna

Kresnik bil je pri okrajnem sodišči obsojen, pa je uležel vzklic, ter je hotel ravno s to ulogo, katero sem si štel v čast, njo prečitati, doseči, da bi se mesto okrožnega sodišča v Celji delegovalo drugo apelno sodišče. Tej prošnji Kresnikovej se pa ni ugodilo, in sicer vsled dekreta okrožnega sodišča Celjskega od 2. oktobra 1885 št. 13532, ki ga imam tukaj v originalu. S tem dekretom zavrnila se je s kratkim njegova prošnja, češ, da je neutemeljena. Zakaj pa da je prošnja neutemeljena, pa ni rečeno. V tem dekretu se tudi niti z besedo ne omenja Kresnikove vloge glede obljube predsednika okrožnega sodišča v zadevi zaradi sestave senata za vzklicno obravnavo. Vzklicna obravnavo bila je potem zares pri okrožnem sodišči v Celji, in Kresnik ni bil oproščen, ampak bil je tudi tukaj obsojen.

Da so pa bile besede Kresnikove glede okrajne hranilnice v Slovenski Bistrici leta 1885. istinite, pokazal je dogodaj, na katerega se je prišlo leta 1889., ko se je namreč pri hranilnici prišlo na sled neki nepravilnosti glede neke sirotinske hranilne knjižice. Našlo se je namreč, da je bil v kontni knjigi hranilnični ta sirotinski denar v manjšem znesku upisan, kakor ga izkazuje hranilna knjižica; kajti v kontni knjigi je izkazano, da se je znatna vsota vzdignila.

Mislil torej, da sem dokazal, da se sme tudi ta druga obsodba Kresnikova pri okrožnem sodišči v Celji kot nepravilna zmatrati. Sicer pa bodem na ta neljub dogodek druge obsodbe Kresnikove, ki je prouzročil tudi disciplinarno preiskavo zoper nekega sodiščnega uradnika, še enkrat prišel...

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 19. marca.

Prva točka današnjega dnevnega reda je bilo poročilo poslanca Fanderlika o vladni predlogi, tičočej se priprave sredstev za zgradbo novega vseučilišnega poslopja v Gradci.

Poslanec Blažek naznanja, da bode on in njegova stranka glasoval za predlogo ter prosi vlado, da bi kmalu predložila predlogo o primernem promeščenju češke univerze in srednjih učilišč v Pragi. (Odobranje na desnici.)

Minister Gautsch odgovarja, da vlada do zdaj ni mogla posojila pod tako ugodnimi pogoji, kakor tukaj, dobiti. No veselilo jo bode, ako bi se podala prilika pod enakimi pogoji skrbeti tudi za druge zavode.

Ta zakon se potem v drugem in tretjem čitanji brez debate vsprejme.

Sledeči predmet dnevnega reda je poročilo davkarskega odbora o predlogi tičočej se premena zakona o hišnem davku. Odbor predlaga po poročevalci Chamieci, da bi se hišni razredni davek od poslopij, ki nimajo več kot devet stanovanj in ki so jedno leto bila neporabljena, odpisal. Razen tega predloga odbor 3. resolucije: 1. Da bi se vlada pozvala pri predstojajočih predlogih z reformo direkt-

vest, da je tudi Keesbacher kakor Bismarck postal „regierungsmüde“ in odložil filharmoničnega društva ravnateljstvo.

Tem povodom še nekaj. „Laibacher Zeitung“, kakor že rečeno, o tem koncertu ni niti besedice črhnila, pač pa je priobčila obširen podlistek „Nadinen Flucht“, in sploh z vidno slastjo obdelavala nezgodo, ki je zadela Slavjanskega. V tem oziru pokazal se je naš uradni list pravega brata „Agramerici“ in „Narodnim Novinam“ in zdi se nam potrebno konstatovati, da baš uradni in poluradni listi neso hoteli ugoditi Slavjanskega prošnji, da bi čisto obiteljske zadeve ne obešale na veliki zvon. Ker je Slavjanskij Rus, neso mogli in neso hoteli brzdati brbljavosti svojo, ker sedaj je bila prilika, znositi se nad Rusi. Dogodek, da je Slavjanskega hči ušla v Budimpešto in nehvaležni Ivanov ž njo, ni taka grozna reč, da bi se o njej pisali celi feljtoni, sicer bi morali listi sploh polni biti tacega gradiva, ker se jednake in še hujše stvari često dogajajo. Proti občinstvu se Slavjanskij niti za trohico ni zagrašil, kar je obljubil, to je storil. Rus Slavjanskij se je n. pr. kot umetnik sijajno odlikoval od neke „Rose Papier“, ki je par mesecev in z nečuvveno drznostjo vse nemško občinstvo Ljubljansko vodila za nos. To bi bila lepa snov za širok feljton!

negi davka predložiti tudi premeno zakona o hišnem davku, in sicer tako, da bi se ta davek ponižal. 2. Vlada se pozivlja, pojem delov stanovanja tako določiti, da bi se hišni posestniki zavarovali proti škodi, ako bi se njihova poslopja uvrstila v zapisnik hišnega razrednega davka. 3. Vlada se pozivlje, v vseh slučajih, v katerih se ali celi deli mesta ali posamične hiše poderó, svobodo od davka za hiše, ki se na njih mestu zidajo, s specijalnimi zakoni predložiti, ako dotične občine tega prosijo. — Razen teh nasvetov predloženi so tudi drugi od manjšine.

Poslanec Keil in tovariši predlagajo, da bi se hišni najemni davek v mestih 1. vrste ponižal od 26 $\frac{2}{3}$ % na 24% čiste najemnine. Dalje predlaga, da bi se osvobodile davka alpijske koč in hiše v vinogradih.

Poslanec Wildauer predlaga, da bi zakon veljal sploh za vsa stanišča, ki pripadajo hišnemu razrednemu davku, in za nadstropja, ki so celo leto že neporabljena.

Poslanec Sommaruga predlaga, da bi se hišni najemni davek (povse ali deloma) odpisal, ako se najemščina ni mogla izterjati in se tudi po izvršilni dražbi izterjati ne more.

Poslanec Keil utemeljuje (kot poročevalec manjšine) predlog manjšine k §. 6. On spominja posvetovanj leta 1882 in pravi, da se je že takrat na veliko strogost zakona o hišnem davku opozorilo, no vsi nasveti, da bi se premenil, so bili od večine odklonjeni. Zakonski načrt ne odgovarja v vseh točkah izraženim željam, no, on vender pomeni napredek.

Pri generalni debati je govoril poslanec Angerer. On kaže na strogost hišnega razrednega davka, ki ima dostikrat celo pogubne posledice. O tem so jedini teoretiki in praktiki in sama vlada je to priznala. Govornik potem opisuje dogodke pri odborovem posvetovanju in v pododseku ter pravi, da se more to, kar se je doseglo kot popolnoma nedovoljno priznati; radi tega je proizvelo odborovo posvetovanje več nasvetov manjšine. Poslanec Angerer poslednjič obžaluje, da je parlamentarizem postal le glasovalni stroj, da je le absolutizem v parlamentarni obliki.

Poslanec Ciani pravi, da je ves hišni davek na napačni sistemu osnovan, ker z ubogim naseljenjem se veliko trje postopa, nego s premožnim. Ta napačna osnova obstoji v tem, da se razločuje mej hišnim najemnim in hišnim razrednim davkom. Govornik pravi, da se je trudil v odboru večja polajšanja posebno za Tirolsko pridobiti, no to se mu ni udalo, ker je vlada objavila, da se sicer cela postava ne vsprejme. Da bi barem nekaj zadobil, pravi, da bo glasoval za predloženi zakon. (Odobranje.)

Poslanec Vergani pravi, ne prosivši besede, da je v zbornici komaj 70 članov navzočih, pred nekoliko minut bilo jih je komaj 50 od 353 poslancev. Ako pojde to tako, bode kmalu število stenografov in slug večje kot poslancev.

Poslanec Swoboda: Kaj se to njega tiče?

Podpredsednik Chlumecky: Zdaj ne gre za glasovanje; kadar bode glasovanje, morete število zbornice zahtevati.

Poslanec Vergani: Prazni prostori vender ne morejo zmerom dostojanstvu zbornice pristojati. (Živahni ugovori.)

Podpredsednik Chlumecky: Prosim miru! To ni ton, v katerem se govori v tej hiši s predsednikom (Pritrjevanje.)

Dalje je govoril k predlogi poslanec Lienbacher. On pravi, da ozir na državne finance ne sme iti tako daleč, da bi se rušila morala davkov. Govornik zmatra predlogo kot malo delno plačilo in naznanja, da bo glasoval za predloge manjšine, morebiti tudi za načrt večine.

Poslanec Vergani: (Mej tem je prevzel predsedništvo Smolka.) Jaz sem podpredsednika prosil, da bi konstatoval število glasov zbornice, no on mi je to odbil, in rekel, da to ni po pravilnem redu. § 47 tega reda pravi, da je predsednik na zahtevanje dolžen konstatovati sklepčnost zbornice, torej je pravica na moji strani. — Predsednik naznanja, da hoče željo poslanca Verganija izpolniti, no še le, ko se pride k glasovanju, bo on dal konstatovati sklepčnost zbornice.

Vladni zastopnik dr. Böhm poudarja, da se danes ne govori o splošni reformi hišnega davka. Mnoge, dalje segajoče želje so same po sebi opra-

vičene, no zdaj se še ne more na nje ozirati. On slednjič izjavlja, da vlada zdaj ne more več storiti.

Poslanec Gasser poudarja, da se je hišni davek na Tirolskem pokazal kot zelo težek radi svoje novosti, to dokazuje on z mnogimi podatki.

Poslanec Sommaruga govori za svoj nasvet ter pravi, da o njegovi predlogi davkarski odbor še ni obravnaval, ampak si posebno posvetovanje pridržal. Govornik potem svoj omenjeni predlog utemeljuje in pojasnjuje, da se on obrača posebno proti izvršilni noveli leta 1887, katera dela izterjanje najemščine, dostikrat nemogoče, sledajič on prosi zbornico, da bi ta njegov nasvet blagovoljno vsprejela.

Poslanec Zallinger se obrača proti izjavam vladnega zastopnika in nasvetuje resolucijo, po kateri bi se vlada pozvala predložiti zakonski načrt, ki bi propisal davek po v lanskem letu doseženi najemščini.

Poročevalec Chamie c se izraža proti nasvetu manjšine, s katerim bi se znižal davčni odstotek od 26 $\frac{2}{3}$ % na 24. S tem bi imela državna blagajna nad 2 milijona škode in sedanje stanje financ ne dovoljuje, da bi se še večjim zahtevam zadostilo. S tem se je končala generalna debata.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. marca.

Židovske liberalce je jako poparil izid dopolnilnih volitev za **Dunajski** mestni zbor v sredo. — Nadejali so se, da protisemitizem že pojema, volitve so pa pokazale, da se še vedno širi. „Neue Freie Presse“, pravi, da bode treba računati s tem, da v malo letih v Dunajskem mestnem zastopu protisemiti dobe večino. Židovski list se pa nadeja, da bode potem protisemitizem jel pojemati, ko bodo volilci videli, da protisemiti zanje nič dobrega ne ukrenejo, če tudi imajo večino. Češki kandidat Blaho je dobil le neznatno število glasov in le obžalovati je, da Dunajski Slovani rajši volijo Nemca ali se pa ne udeležijo volitve, nego bi se pa postavili na svoje noge.

„Moravska Orlice“ pišoč o kompromisu, ki se je sklenil mej liberalno in srednjo stranko v **moravskem** veleposestvu, pravi, da se pl. Clumecky in knez Schönburg jako motita, če mislita, da bode teško skrpana večina še nadalje zatirala večino prebivalstva. Češki narod si bode že znal pridobiti svoje pravice. Ko bi se bodočih šest let hoteli v dež. zboru prezirati vse češke želje, ne bodo češki poslanci več tako zmerno postopali, temveč bodo znali izvajati si konsekvence.

Predvčeraj se je budgetni odsek posvetoval ob odpisu **gališkega** zemljiško-odveznega dolga in te zadeve še ni konečno rešil. Pomenljivo je to, da pri tej seji zopet ni bilo razen dr. Kathreina nobenega nemškega konservativca. Kaltenegger, Pscheiden in Ebenhoch, kateri so tudi člani budgetnega odseka, se torej seje neso udeležili. Iz tega se da sklepati, da se nemški konservativci še neso odločili, ali bi glasovali za odpis gališkega zemljiško-odveznega dolga ali ne. Levičarji so v odseku govorili s pravnega stališča proti odpisu.

Kulmerjev predlog glede zlorab pri volitvah za **hrvatski** sabor je večina v saboru srečno pokopala. Nad 3 leta se je ta stvar zavlačevala, sedaj je pa sabor na predlog odsekovega poročevalca Spevca vžlic vsem ugovorom opozicije prešel o njej na dnevni red, češ, da je sabor že pri verifikaciji dovolj preiskal, so se li volitve zakonito vršile, ali ne.

Ogerski državni zbor vsprejel je v general-skeji debati vladno predlogo o pospeševanju industrije na Ogerskem. Vsi govorniki brez izjeme zagovarjali so predlogo. Vladna predloga pa tudi dovoljuje novim industrijam, ki se hočejo uvesti na Ogerskem, zares nenavadne ugodnosti. Ne le da bodo velika industrijska podjetja več let davka prosta, temveč bodo dobivala še vladno podporo. Na ta način hočejo na Ogerskem umetno izgojiti industrijo. Ne da se oporekati, da ima predloga svoje dobre strani, toda koristila bode vender v prvi vrsti le židovskim podjetnikom, ki se bodo podpirali iz državne blagajnice, v katero se stekajo davki kmetijskega prebivalstva.

Vnanje države.

Poroča se, da so odnošaji mej **Srbijo** in **Bolgarijo** precej napeti. Bolgarija ni odpoklicala svojega diplomatskega zastopnika v Belemgradu, ko se je Srbija pritožila zaradi tega, da je nekaj makedonskih dijakov zvalil iz zavoda sv. Save in jim pomagal, da so se odpeljali v Sofijo nadaljevat studije svoje. V Sofiji so mislili, da se bodo v Srbiji zadovoljili s tem, da bolgarski zastopnik izreče, da obžaluje postopanje svoje. Srbska vlada pa sedaj naravnost zahteva, da bolgarska vlada odpokliče svojega zastopnika.

Dalje v prilogi.

Glavna obravnava proti **bolgarskemu** marju Panici se še vedno odlaša. Najbrž se še preiskovalnemu sodcu ni posrečilo nabrati dovolj gradiva. V Sofiji zaprijo so zopet jednega častnika, ki je bil s Panico v zvezi in je baje važne stvari izpovedal. Tudi so baje dobili štiri nove šifrovane depeše in si sedaj glave ubijajo, kaj je v njih. Kakor se kaže, bi radi na vsak način dobili kak dokaz, da je nameravana zarota bila rusko delo, pa ne morejo dobiti nobenega dokazila, zato se pa obravnava vedno odlaša.

V Berlinu imajo posvetovanja poveljniki vseh **nemških** vojev. Ta posvetovanja so gotovo velike važnosti, kajti sučejo se gotovo okrog važnih vojaških vprašanj. Z Bismarckovo krizo baje neso nič v zvezi, ker so se generali bili že poprej povabili v Berlin, nego se je mislilo, da Bismarck odstopi. Vsekako jih pa utegne cesar kaj v tej zadevi vprašati za svet, zlasti če bi morda ne bilo umestno, da se vojaške zadeve odzamejo področju kancelarjevemu in se zanje osnuje posebno vojno ministertvo.

Angleška vlada ima zaznamovati nov nespeh. Zbornica je vsprejela predlog liberalnega unionista Buchanana, da se dolžnost ohranjenja potnih pravic na Škotskem izroči grofijskim svetom. Ta predlog je vlada pobijala, pa ostala v manjšini. Kakor se kaže unionistični liberalci začenjajo hoditi svoja pota.

Nekateri listi so izvedeli, da so v **Afganistanu** pričakovati nemiri. Emir je baje brez uzroka dal usmrtiti več Afgancev. Jakub han, ki je v Bohari, se baje približuje z mnogimi privrženci afganske meji, da ž njimi udre v deželo, nadejajoč se, da se njemu potem pridružio vsi nezadovoljneži. Rusija je baje zbrala vojakov na afganske meji, da bode varovala svoje koristi. Oficijozni „Journal de St. Pétersbourg“ dementuje te vesti, zatrjujoč, da se v Afganistanu ni bati nemirov in da Rusija zatorej ni zbrala nikakih čet. Nekateri listi pa hočejo vedeti, da imajo ti dementi le namen potolažiti borze.

Erjavčeva slavnost.

Stare prijatelje slišali smo hvaliti „Slovenijo“, kako zelo je napredovala. Kako skromne so bile njene slavnosti še pred kakimi osmimi leti, kako elegantne so sedaj! Društvo pridobilo si je mej Dunajskimi slovanskimi društvi dober glas, slavnosti, katere prireja, niso le slavnosti Slovencev nego slavnosti vseh Slovanov. In kako radi prihajajo Dunajski Slovani v našo sredo. Saj vedo iz izkušenj zadnjih let, da jih čaka krasen užitek, lepa domača zabava. Z vsako slavnostjo si pridobi „Slovenija“ novih prijateljev, kateri se nikdar več ne ločijo od nje — najbolji dokaz, da društvo vestno in dobro izvaja svoj slovenski in slovanski nalog.

Spominu našega Frana Erjavca veljala je letošnja slavnost, prirejena 11. marca v hotelu „pri zlatem križu“. Kdo še sedaj ne čuti bridke izgube, katera je zadela Slovence s smrtjo Frana Erjavca? Imeli smo samo jednega Erjavca, in ta nas je zapustil nenadoma, na vrhunci svoje delavnosti, v najkrepkejši moški dobi. Nehvaležna bi bila slovenska učeča se mladina, da bi ne proslavila dostojno moža, kateri ji je bil najvestnejši učitelj in prijatelj.

Ko stopi ob polu devetih predsednik „Slovenije“, g. Lavoslav Ba tič na oder, bila je krasna dvorana napolnjena z odličnim slovanskim občinstvom. Posebno elegantno lice podalo je slavnosti lepo število krasnih gospô in gospic. S posebnim veseljem pa smo zapazili mnogo slovenskih častnikov, kateri so v svetlih svojih uniformah prijetno kontrastovali s črno salonsko opravo drugih navzočih. Prišli so slovenski državni poslanci igospodje: dr. Ferjančič, dr. Gregorec in Miha Vošnjak. V velikem številu bilo je zastopano „Slovansko pevsko društvo“, na čelu mu predsednik g. Leonard Bouchal, „Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju“ s predsednikom g. Janezom Navratilom. Izmej akademskih društev bila so prisotna: hrvatsko akad. društvo „Zvonimir“, srbsko akad. društvo „Zora“, češki „Akademický spolek“, slovaško akad. društvo „Tatran“. Razen teh društev prišla je tudi deputacija Bolgarov. Izmej velicega števila gostov naj bodo omenjeni le: slavni naš pesnik Josip Stritar, dr. J. Lenoch, šolski svetnik Kandernal, bolgarski kapetan Svetkov, docenta dr. Drozda in dr. Štrekelj, inženir Tomšič, dr. Murko, dr. Ploj, prof. Stritof. Z iskrenimi besedami pozdravi predsednik vse goste, ki so prišli s „Slovenijo“ praznovati spomin Frana Erjavca. V kratkih potezah slika življenje slavljencevo, njegovo vztrajnost, delavnost in ljubezen do slovenskega naroda. Bil je skromen delavec na slovenskem polji, a delal je blagoslovo, marljivo in veselo, vedel je, kaj je dolžan svojemu narodu! „Slava Erjavčevemu spominu“ razlegalo se je iz stotin grl po dvorani po končanem govoru.

Sedaj nastopijo pevci „Slovenije“ pod vodstvom častnega pevovodje g. Jana Jirika. Odveč bilo bi zahvaljevati g. Jirika na njegovi požrtvovalnosti! Njega ne ovira težavna njegova služba, njega ne ovira nobena stvar, — za „Slovenijo“ stori vse! S pevci Slovenijini, katerim je že od leta 1869 najbolji prijatelj in učitelj, se zopet pomlaja, pevce Slovenijine vodi vedno zopet do novih lavorik. Hvala mu na njegovem delovanju! Venec, kateri mu je poklonilo društvo, je le slab izraz hvaležnosti, katero mu dolguje. Foersterjev zbor „Pjevajmo“ pokazal je, kaj stori dober pevovodja iz dobrih pevcev. — Z opravičenim ponosom omenjamo sere nado cis-moll in mazurko, skladbi slavnega ruskega mojstra Čajkovskega, točki, kateri je sviral na klavirji član društva g. Vladimir Foerster. Ko je končal svojo umetniški res dovršeno igro, vprašal me je gospod, poleg katerega sem sedel, ali je sviralec še na konservatoriji, ali je že dovršil visoko glasbeno šolo, ker igra s tako lahko sigurnostjo in dovršeno tehniko. Kako se je začudil, ko mu povem, da je gosp. Foerster muzik le v prostih urah, — drugače pa, da je učenec trezne, vse preje kot poetične Themide! Mislim, da je to najboljša sodba o njegovej igri.

Pri prihodnji točki zopet smo se divili mlademu svojemu rojaku g. Franu Bučarju. Kako dovršeno je pel Vilharjevo skladbo. O zakaj si se mi udala! Slišali smo in čudili smo se, kako zna tolmačiti dober pevec skladbo, katera ni pisana baš v velikem slogu. Ni torej čudo, da je sledilo pesni burno ploskanje, katero je prisililo vrlega pevca, da je dodal še jedno skladbo istega mojstra. „Ružici“, katero je pel isto tako izborno kot prvo. Odbor podaril mu je lovorjev venec, da se vsaj malo oddolži za požrtvovalno sodelovanje.

Pri Kocijančičevi skladbi „Oblačku“ občudoval je vsakdo krepki in vender tako blagodneči bariton g. Germa, kateri je žel že pri zadnjem koncertu „Slovanskega pevskega društva“ kot solist zaslužen pohvalo. Komu bi ne segla v srce krasna skladba krasne pesni Boris Mirána? Krepki bariton in mili tenor združita se v divno skupino, zbor pa spremlja z eksaktnim pianissimo naročilo oblačku hitečemu „pogledat, kaj draga dela!“

Čestitati moramo odboru, da je za slavnost pridobil mlado hrvatsko umetnico gospico Blaženko Kernicevo. Če je res, — in strokovnjaki trdijo to trdovratno, — da se mora združiti v pevkinji umetnici lepota glasa z lepoto telesa, — potem so odprta mladi hčeri bratskega nam naroda hrvatskega pota do največje umetniške slave. Burno ploskanje pozdravilo je gospico Kernicevo, ko je stopila na oder, katero se je pleglo še le, ko je izvabil na klavirji spremljajoč g. Förster uvodne akorde iz instrumenta. In kako je pela mlada umetnica prvo točko, arijo Anice iz Weberjeve opere: „Freischütz!“ Ta glas, ta deklamacija, ta mimika! Da ni opera že tako stara, umetnica pa tako mlada — oprostí naj nam ta banalni poklon — mislili bi, da je skladatelj spisal to arijo le za Blaženko Kernicevo. Kajti s tako dovršenostjo, s tako ljubeznjivo najvnostjo je ne more peti nobena druga pevkinja! Neopisno, naudušeno odobrovanje obdarilo je umetnico, ko je končala. Ni treba omenjati, da je odpela gospica Kerniceva drugo točko Gerbičeve Milotinke III. z istim umetniškim rezultatom kot prvo. Ko je oduševljeno občinstvo čulo ti dve pesni, ni hotelo z dobra pustiti umetnice, katera mu je podarila tako dovršen muzikalen užitek. Dodati je morala še jedno pesen, krasno in ljubeznjivo skladbo pl. Zajca „Lastavicam“. Hvaležno občinstvo je naudušeno ploskalo — vsak bi bil rad čul še več pesni iz srebrnočistega grla. Krasen bouquet, katerega jej je izročil odbor, naj umetnici svedoči o hvaležnosti slovenskih src! Spominja naj jo, da ima v Slovencih zahvalnih častilcev svoje umetnosti!

Evo „Zvonimirove“ tamburaše! To so stari naši drugi, stari in izkušeni naši bratje in prijatelji! Kedaj niso sodelovali pri slovenskih slavnostih? Kdaj niso pretresale žice tamborice naših src, če je priredila „Slovenija“ kak večer? Prosimo jih, ohranijo naj nam še nadalje svoje prijateljstvo in požrtvovalno kolegijalnost. Z veseljem pa smo zapazili mej njimi tudi Slovence, ki je z veliko resnostjo in z isto tako sigurnostjo ubiral strune svoje „bugarije“. Pod mojsterskim vodstvom gosp. Gilminga udarili so v tambure, in mili doneči glasi očarali so nam uho. Čuli smo krasno prirejene „Venec slovenskih in slovanskih pesni“. Gromovito ploskanje obsulo je vrle umetnike. Dodali so še naš

„Naprej“ in „Kolo“, kajti tamburaši brez kola, ne bili bi več tamburaši. Njihovemu vodji podaril se je lovor-venec.

Nedvčedov zbor s tenor-solo „Popotnik“ se še ni čul na Slovenijinih slavnostih. Teška skladba je ta umotvor, katera zahteva dobro šolanih pevcev, jakih glasov, kateri se morajo precizno premikati mej najgromovitejšim fortissimo in najfinejšim pianissimo. Častno rešili so pevci svojo zadačo. Tenor-solo pel je član „Slovanskega pevskega društva“ g. Ig. Mlčoch. Kakó globoko nam je segel v srce ta mehki tenor, kako živo nam je tolmačil pevec hrepenenje potnikovo na tujem po deželi, „ki jezik njegov mu govori!“ V prav umetniški učinek združil se je zbor s solom, nismo vedeli, komu bi se bolj čudili, ali izbornim glasom ali preciznosti v izvršitvi. Vrli pevovodja pa je bil gotovo zadovoljen s svojimi pevci. Gosp. Mlčochu podaril se je lovor-venec, ker je s svojim sodelovanjem omogočil, da smo čuli v „Sloveniji“ „Popotnika“.

Zahvalno moramo tu omenjati tudi prijaznost gospodov prof. Stritofa, Chladeka in Stieblerja, članov „Slovanskega pevskega društva“, kateri so sodelovali pri slavnosti, in nekaterih pevcev bratskega nam „Zvonimira“. Ostanjejo naj nam še naklonjeni!

Z zborom „Popotnik“ završen je bil oficijalni vspeh in pričela se je prosta zabava. (Konec prih.)

Domače stvari.

Franjo Pachmann. †

V Ilirski Bistrici umrl je predvčeraj tamošnji deželni okrajni zdravnik g. Franjo Pachmann v 60. letu dobe svoje. V njem izgubili smo vedno zanesljivega narodnjaka, pravega Slovana in izbornega poštenjaka. Trajen spomenik postavil si je v svoji oporoki. Vse svoje premoženje okoli 20.000 gld. volil je za ustanove ubožnim istrskim dijakom slovanske narodnosti. Blag mu bodi spomin in slava njegovemu imenu!

— (Konfiskacija.) Včerašnja številka našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnštvo zaradi uvodnega članka: „C. kr. nižja gimnazija v Kočevji.“ (Informacija našim poslancem.) Današnja številka ima štiri strani priloge.

— (Presvetli cesar) podaril je pogorelcem v Orešji pri Mariboru 1000 gld.

— (Banketa,) ki je bil predvčeraj v hotelu „Elefant“ na čast deželnemu predsedniku baronu Winklerju udeležilo se je 46 oseb, mej njimi: deželni glavar dr. Poklukar, deželni odborniki Murnik, dr. Vošnjak, Detela, župan Grasselli, podžupan V. Petričič, deželni poslanci dr. Papež, Janko Kersnik, Pfeifer, Svetec, Kavčič, podpredsednik trgovinske zbornice J. Perdan in podpredsednik kmetijske družbe P. Seunig in mnogo odličnih županov z dežele. Prvo napitnico govoril je dež. glavar dr. Poklukar na cesarja. Vsprejeta je bila s trikratnimi slavklici. Potem je župan Grasselli napil deželnemu predsedniku baronu Winklerju. (Naudušeni živioklici.) Gospod baron Winkler se je na tej napitnici toplo zahvalil in napil deželi kranjski. Druzi napitnic ni bilo.

— (Častnim občanom) imenovala je občina Radoslavci pri Mali Nedelji mecena Josipa Gorupa. „Leposlovno bralno društvo pri Mali Nedelji“ pa je gosp. dr. Josipa Vošnjaka izvolilo svojim častnim članom.

— („Das Winkler Jubiläum in Krain“) je naslov nekemu članku v „Tagesposti“, ki je pa tako neslano pisan, da mu je duševni oče izvestno iskati mej znanimi tukajšnjimi nemškimi profesorji.

— (Gospod dr. Gvidon Srebre,) odvetnik in župan v Brežicah, poslal je „Podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji“ deset goldinarjev! Neimenovani rodoljub iz Škofje Loke podaril je istemu društvu deset goldinarjev podpore. Bodi obema srčna hvala!

— (Za slovensko dekliško šolo in otroški vrt v Gorici) nabral je dr. vitez Tonkli zopet letos 300 gld.

— (Slovensko gledališče.) Predzadnja predstava v II. plačilni dobi bode v nedeljo dne 23. t. m. Igralo se bode „Vodno društvo“ veseloigra v treh dejanjih. Češki spisal dr. Štolba, poslovenil Fr. Gestrin. Z omenjeno igro pričela se je letošnja sezona in je igra prodrila z najboljšim

uspehom, tedaj bode ta repriza gotovo napolnila gledališče.

— („Hrvatska“) po vrsti pobija laži, ki jih je „Agramer Zeitung“ priobčila o Slavjanskoga družbi. Vse, kar je „Agramer“ pisala o Ivanovu in Somovu, je nesramna laž. Nadina Slavjanskaja pa je imela včeraj zvečer dospeti v Zagreb, kjer jo je pričakovala njena mačeha gospa Slavjanskaja, a se na vsem potu nikjer ni sešla z Ivanovom, kakor je „Agramer Zeitung“ trdila.

— („Brusa“) izšla je 6. številka. Vsebina: Ljubezen. Pesem. (Tehomil.) — V koši v Pariz. Spisal Vinko Lapajne. — Gospodična Jela. — Koliko je zakon vreden. — Od goske do goske. Humoreska. Spisal Franjo. — V šoli. — Iz Potokarjevega brezdna. — Resničen dogodek. — Iščem natakariče. — Goljuf prekanil goljufa. — Filharmonično društvo. — Nezvesti snubok. — Za kulisami Berolinskega gledališča. — Izjava in naznanilo. — C. kr. poštar in „potovalec v žici.“ — Slovenski učitelji, pozor! — Izidorja Muzloviča premišljevanja. — Telegrami.

— (Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji) podarili so sledeči gospodje: Josip Stritar, c. kr. profesor na Dunaji, 5 gld. — Makso Pleteršnik, c. kr. profesor v Ljubljani, 5 gld. — Josip Ciperle, meščanski učitelj na Dunaji, 5 gld. — Ferdinand Roš, veleposestnik v Hrastniku, 5 gld. — Franjo Vršec, c. kr. notar v Sevnici, 5 gld. — Žiga Sežun, c. kr. uradnik v finančnem ministerstvu na Dunaji, 5 gld. — in neimenovan dobrotnik na Dunaji, 3 gld. — Bodi vsem presrečna hvala!

— (Iz Prage) se poroča, da nameravajo ondu imenovati velezaslužnega glasbenika, češkega skladatelja Dvořaka doktorjem glasbe. Predlog ta sprožil je profesor Durdik v seji tamošnjega kolegija profesorjev modroslovja. Omenjeni predlagatelj razvijal je to nakano nadalje in poudarjal, kakšne važnosti da je za Česko kot staroslavno muzikalično deželo, če si pridobi Praško vseučilišče pravico, imenovati vse na glasbenem polju posebno odlikujoče se umetnike doktorji glasbe. Spomenik bil bi to vreden stare češke glasbene slave in sedanjega tako hipnega prerodenja. Ta predlog dal se je v pretres posebnemu za to odločenemu odboru.

— (O grofu Draškoviči) čitamo v hrvatskih listih, da ni tako teško ranjen, kakor so nemški listi pretiravali in da bode okrevaj. „Tagespost“ pa javlja, da je grof Drašković že umrl.

— (V Velikih Pirešicah) na Štajerskem zmagali so pri občinskih volitvah po hudi borbi narodnjaki v vseh treh razredih.

— (Od povedal) se je stolni župniji v Mariboru g. Krištof Kandut, knezoškof. kons. svetnik, stolni župnik in dekan dekanije Maribor na Drave l. br.

— (Župnijo v Poljčanah) dobil je g. Janez Lenart, doslej župnik v Tinjah na Pohorju.

— (Dr. H. Bullo,) novoimenovani notar za Ajdovščino, umrl je na svojem domu v Kopru za plućnico. Mlad notar bil je sicer, kakor čitamo v „Novi Soči“, več slovenskemu jeziku v govoru in pisavi, vendar je bil rodом in po mišljenju Italijan, torej nikakor ne naše gore list. Zatorej pričakujemo, da bode na pokojnikovo mesto pri bodočem natečaju imenovan kandidat, ki je rodом Slovenec.

— (Iz Kroke) V pojasnilo dopisa „Štajerskega“ v št. 62, od 15. t. m.: Pri tukajšnjem županstvu uraduje se v slovenskem jeziku. Le na izrecno prošnjo strank izdalo se je dvoje spričeval v nemškem jeziku in odposlalo v jako nujni zadevi naravnost nemškim občinam, oziroma bolnici, isto tako sta se tudi je v dveh slučajih odposlala nemška dopisa. Kar se pa tiče občinskega pečata, se le-ta ni za mojega županovanja, katero se je od 29. decembra l. l. trajalo, — omislil, ampak se je že za prvega župana tukajšnjega trga porodil, v koji dobi je še nemški živelj prevladoval, a se bo v teku moje dobe, in akoravno bi se ne bilo s Štajerskega opominjalo, s slovenskim pečatom slovenskega naslova zamenil. V tlažilo gospodu dopisniku s Štajerskega pa le toliko, ga dokler bode tukajšnja občina toliko zavedna svoje narodnosti kakor sedaj — je nemški živelj pogoltnil ne bode, — ker v tej reči nismo preveč — „gemüthlich“!

Tom. Šušteršič,
župan.

— (Gospod Komel plemeniti Sočebrian,) ki je neumorno delaven na polji slovenske vojaške literature, izdal je zopet lično knjižico: „Službovník (Dienst Reglement) za cesarsko in kraljevo vojsko. Tretji del. Pehota in lovska četa. Poslovenil in založil Andrej Komel plemeniti Sočebrian, c. in kr. major v pokojji. Drugi natis službovníka iz leta 1876. §§. 1—21. Ljubljana, 1890. Založil pisatelj. — Tiskala „Narodna Tiskarna“. Praktično urejena knjižica stane potom podpisu le 15 kr. Moštvo more knjižico plačati v 4 tednih. Ako se naroči vsaj 12 izvodov, dopošljejo se ti poštnine prosti.

— (Vreme.) Po celi vrsti lepih dnij prišli so deževni. Dež je bil sicer zelo potreben, a sedaj bi ga bilo že dovolj. Sicer smo mi še na dobrem v primeri z Italijansko, kjer imajo v severu in na jugu že velike povodnji. Po Jadranskem morji razsaja ljut jug in ovira plovbo. „Lloydov“ parnik že tri dni v Breuu pri Dubrovniku čaka ugodnega vremena. Dvakrat je že poskusil odpluti iz luke, a vihar ga je obakrat potisnil nazaj.

— (Prve lastovke) prišle so začetkom tega tedna v naše kraje.

— (V Trstu) ponesrečil se je v četrtek Fran Smerekar iz Ljubljane. Po neprevidnosti pal je pod tramvajski voz in bil na glavi in v obrazi poškodovan.

— (V Trnovskem gozdu) naletel je pred dnevi nek drvar v „Bukovi bajti“ na volka, ki je srno v gobci vlek. Drvar začel je kričati, na kar je volk srno spustil in ubežal. Sedaj zasledujejo škodljivca, ki je mej divjačino že veliko škode napravil.

— (V Čezsoči pri Bolci) delajo sedaj nov železen most čez Sočo. Delo je zelo težavno in podjetnik ne bode imel dobička.

— (Nova pošta) dovolila se je gospej Terziji Širci, posestnici v Grižah. Pošta odprla se bode že tekom tega meseca.

— (Hranilno in posojilno društvo na Ptui.) Iz poročil načelstva in nadzorstva „Hranilnega in posojilnega društva na Ptui“, katera so se prečitala in odobrila pri občnem zboru dne 15. marca t. l. povzamemo sledeče: 1. Zadruga štela je koncem leta 1889. 2139 udov, koncem leta 1888. 2005. 2. Deležev bilo je uplačanih do konca leta 1889. gold. 38,123.59, do konca leta 1888. gold. 32,275. 3. Hranilnih ulog imela je zadruga koncem leta 1889. gold. 264,775.31, koncem leta 1888. gold. 209,325.03. 4. Razposojeno pri zadružnikih je imela zadruga koncem leta 1889. gold. 319,173.34, koncem leta 1888. gold. 253,668.57. 5. Rezervna fonda za slučajne izgube znašala sta koncem leta 1889. z ušteto ustopnino in doneskom za posebni rezerv. fond skupaj gold. 14,460.16. 6. Od čistega dobička iz leta 1889 izplačajo se za leto 1889 na vse deleže 5% obresti (dividenda) v znesku od gold. 1716.20. 7. Za dobre namene se je dovolilo iz dobička iz leta 1889. gold. 1050.82, iz leta 1888. gold. 531.62. 8. Ostali dobiček iz leta 1889. v znesku od gold. 4339.84 se ima pripisati posebnemu rezerv. fondu; 1889. se je pripisalo gold. 1600. 9. Vsled omenjene dotacije znaša (rezerv. fond od 15. marca t. l. naprej) gold. 18,800, zadružno premoženje po uštetih deležih: po gold. 38,123.59 pa skupaj gold. 56,923.59. 10. Denarni promet znašal je v 6. letu gold. 684,468.24. 11. Izgube zadržuga dozdaj ni imela. 12. a) V načelstvu za dobo dveh let so se izvolili: G. A. Jurca, dr. Jak. Ploj, Mihael Brenčič, dr. Fr. Jurtela, Tomaž Mikl, Fr. Urbas, in na novo g. Jožef Zelenik. b) V nadzorstvo so se izvolili: G. Bened. Hrtiš, Simon Oschgan, Andr. Brenčič, Alojzij Čeh, Martin Rodošek, Tone Šok.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Berolin 20. marca. „Reichsanzeiger“ objavlja v posebni izdaji cesarjevo ročno pismo knezu Bismarcku. Cesar se v pismu v najtoplejših izrazih zahvaljuje kancelarju na velikih zaslugah hiši njegovi in domovini, na modri in krepki mirovni politiki, katera bode tudi cesarja v bodoče iz polnega prepričanja vodila in katere se bodo tudi v inozemstvu vsekdan s slavepolnim priznanjem spominjali. Cesar je vsprejel ostavko Bismarckovo in mu podelil v znak svoje in domovine neizbrisne hvaležnosti dostojanstvo vojvode Lauenburškega ter napoveduje darilo cesarske podobice v naravni

velikosti. — Spominjajoč se Bismarckovih neizbrisnih zaslug za vojsko imenuje cesar kneza Bismarcka generalnim polkovnikom konjice s činom generalnega maršala. „Reichsanzeiger“ dalje objavlja, da je general Caprivi imenovan državnim kancelarjem in predsednikom državnega ministerstva. (Novi kancelar Caprivi porojen je 24. februarja 1831 v Berlinu, se šolal na gimnaziji in ustopil 1849. l. v vojske. L. 1866. bil je že major v generalnem štabu, l. 1870. že načelnik generalnega štaba v 10. voju, 1882. l. pa se mu je izročilo vodstvo admiralstva, katero je 1888. l. ostavil in prevzel poveljstvo 10. voja. Uredn.)

Berolin 20. marca. Pismo ob odpustu izročila sta Bismarcku danes popoldne ob 3. uri po naročilu cesarjevem načelnik civilnega kabineta Lucanus, in načelnik vojaškega kabineta Hahnke. — Bismarck ostane le še malo časa tukaj in je že vse pripravil za odhod.

Berolin 21. marca. Novi državni zbor snide se v ponedeljek, dne 14. aprila.

Berolin 21. marca. „Post“ javlja: Državni kancelar Caprivi obiskal je takoj po svojem prihodu iz Hanovra danes popoldne ob 2. uri kneza Bismarcka in njegovo obitelj v državnokancelarski palači.

Berolin 21. marca. „Norddeutsche Allgemeine“ piše, da se od nobene strani ni poskušalo, Bismarcka ohraniti v službi. — Grof Herbert Bismarck bode pozneje iz državne službe popolnoma izstopil. Cesarju je nekda rekel: „Jaz živim in umrjem z očetom!“ na kar je cesar odgovoril: „To je prav lepo, a jaz sem mislil, da boste z menoj živeli in umrli.“

London 21. marca. Tukajšnji listi imajo telegrame iz Berolinskih dvornih krogov, da sta se cesar in Waldersee res sprla. Cesar hoče nekda sklicati mejnarodni kongres, na katerem bi se sklenilo, da se odpravijo stoječe vojske, izimši prav male oddelke, kakor tudi septenat. Waldersee po tem načrtom ni hotel pritrditi.

Rim 21. marca. V Catalafimi (na Siciliji) so tatje zastavnico s ponarejenimi ključi odprli in odnesli za 80.000 lir zastavljenih dragocenostij.

Dunaj 22. marca. Deželnega nadsodišča predsednik, baron Streit, umrl.

Pariz 22. marca. Mej ministri nastala so nasprotstva zaradi novega posojila. Posamični ministri zagovarjajo, da se vzame jedna milijarda na posodo, drugi, mej njimi Freycinet, pa zahtevajo, da se posojilo popolnoma opusti.

Pariz 22. marca. Včeraj se je za poskušnjo mobilizoval del pehote. Take vaje vršile se bodo v vsakem polku vsake tri dni do konca aprila.

Madrid 22. marca. Nadvojvoda Karol Štefan odpotoval v Kartageno, da se pridruži eskadri.

Razne vesti.

* (Ženska emancipacija.) V Londonski grofjski svet voljeni gospici Cons in Cobden sta izjavili, da se rajši dasta zapreti, nego bi plačali globo za nezakonito izvrševanje pravic članov grofjskega sveta.

* (Škodljivost lasnih barvil) je splošna, nobenega barvila ne izvzemši. Navadno so barvila pomešana s tvarinami, katere so več ali manj tudi strupene in tako škodujejo ne samo lasem, ampak prouzročajo tudi glavobole in jako neugodno upliva na možgane. Neka gospa v B. trpela je že leta in leta na neznošem glavobolju, in noben zdravnik ni mogel pogoditi vzroka tej bolezni; mož ji je svetoval, naj opusti mazanje las in ona je ubogala svet in res za nekaj tednov poleglo je glavobole, katero prej ni mogla z ničim odpraviti. Kemična preiskava je v barvilo našla strup. Pa tudi ko bi ne bilo v barvilo nikake škodljive tvarine, vendar napolni pore in slabi rast vlas, in upliva tudi na kožo, ker ne more kožni zduhi predreti tvarine mazel in barvil, in ostanejo tako v telesu, kjer slabo upliva na živce. V drugem slučaju dobila je neka gospa od domačega lekarnarja neko mazilo, zбоk katerega je dobila potam unetje možjan.

* (Hitrost govorenja.) Nek stenograf nemškega državnega zbora se je potrudil, da je naštel, koliko besed je spregovoril kak poslanec v jedni minuti. Rickert spregovoril v minuti 153, grof Bismarck 144, baron Stum 148, dr. Büsing 112. Drugi govorniki govorijo počasneje.

Blago za obleko.

Peruvien in dosking za visoko duhovščino, predpisano blago za uniforme c. in kr. uradnikov, potem tudi za veterance, goslice, telovadce, il. ré.

Sukno za billard in igratve misle, loden tudi nepremodljivi, za klovsko, suknje, blago, ki se sme prati.

Polni plačidi od gl. 4—12.

Vse to cenijo kakor kjer koli in le najvišje trajne baze.

Jan. Stikarofsky v Brnu.

Največja zaloga suknin v Avstro-Ogerskoj. Uzorec zastogi. Za ga. krojačke, snište, najbogatejše in najlepše knjige uzorcev. Bodiljstve nad gl. 10.—franko. Pri mojej konsultatnej zalogi gl. 200.000 in pri mojej vselnej trgovini se razume samo po sebi, da ostane mnogo ostankov, in ker mi ni moč od njih praliti uzorcev, vzamem tako naročene ostankke nazaj, jih zamenjam ali pa denar nazaj pošljem. Barva, dolgost, cena morajo se navesti pri naročbi ostankov.

Dopisovanje v nemščini, madjarsčini, češčini, poljščini, italijansčini in francoščini. (141—8)

3000 komadov sadnih drevesc,

jabolk in hrušk, kisljih in sladkih, po 7 let starih, prodaja po najnižji ceni. **Jakob Zupan**, pošta **Islake**, postaja **Zagorje pri Savi (Krausko)**. (235—2)

Semena

domačo in nemško (lucerno) deteljô, popolnoma čisto, brez predenice, vsake vrste trave, velikansko peso, Ribniški fižol, grašico, Kašelski kapus, in tudi vrtna semena,

(226—2) priporoča po nizki ceni

Ivan Perdan v Ljubljani.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zobozdravnik AVGUST SCHWEIGER

ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Stanuje (908—42)

v hotelu „Pri Maliči“, II. nadstropje, št. 23.

Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter nadomesti v svoji trajnosti zlato plombo.

Umetne zobe in cela zobovja ustavlja po najnovejših ameriških metodah, ne da bi se odstranile korenine. Za vsak komad jamči.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov je

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri **vratnih, želodčnih, mehurjih in obistnih boleznih**, pri **kataru, hripavosti, kašljanju**, posebno za otroke, poleg tega pa tudi (424—19)

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in železovih otežujočih primesi.

Glavna zaloga v Ljubljani pri **M. E. Supan-u**; prodajajo ga nadalje: **M. Kastner** in **J. Klauer**; v **Kranju**: **F. Dollenz**.

Blago za obleko

iz pristne ovčje volne, izvrstni

Brnski izdelki

v najnovejših desinih za pomladno in poletno sezono po čudovito nizkih cenah razpošilja

tovarniška zaloga sukna

Frank & Pernitza

v Brnu.

Uzorci zastoj. — Gospodje krojači dobé obilne in elegantne opravljene knjige uzorcev po originalnih tovarniških cenah.

Velika zaloga sukna za uniforme za c. kr. državne uradnike, telovadna in gasilna društva i. t. d. i. t. d.

Točno in solidno izvršenje vseh naročil le proti povzetju ali predpošiljati zneska. (83—15)

Korespondenca v vseh jezikih.

Pobratimi.

Roman.

Spisal

dr. Josip Vošnjak.

Cena 1 gold. 20 kr. (s poštnino vred).

Svoji k svojim!

Veseloigra v 1 dejanju.

Spisal

dr. Josip Vošnjak.

Cena 30 kr. (s poštnino vred).

Obe knjigi dobivata se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani in pri knjigotlačih.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.



Gotovo in hitro uplivaajoče sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeži na podplatih in petah. Proti bradavicam in vsem drugim trdim praskom kože. — Uspeh zagameen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:

L. Schwenk-ova lekarna v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Irnkoczy, G. Piccoli, L. Grebel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsebergu A. Huth; v Gorici G. B. Poutoni; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Warto; v Radovljici A. Roblek.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“. (449—52)

Prav zastonj in franko

pošlje slednjemu bogato zbirko novosti vseh vrst

suknenega blaga

za pomladno in poletno sezono zelo pod normalno tovarniško ceno in sicer:

3 metre 10 centm. blaga za obleko (zadosti za celo moško obleko) dobre baže	gld. 3.20
3 metre 10 centm. blaga za obleko fine baže	gld. 4.50
3 metre 10 centm. blaga za obleko finejša baže	gld. 6.75
3 metre 10 centm. blaga za obleko najfin. baže	gld. 8.70
2 metra 10 centm. blaga za ogrtač (dosti za moški ogrtač) najmodnejših barv, jako fino	gld. 4.—
2 metra 10 centm. blaga za ogrtač najmodnejših barv, najfinejše	gld. 6.—
3 metre 25 centm. črnega sukna (za celo salonsko obleko zadosti)	gld. 9.—
6 metrov 40 centm. letnega grebenastega blaga (za celo obleko) najmodnejši vzorec	gld. 3.—

Blago za uniforme c. kr. uradnikov, c. kr. finančne straže itd. zagameen pristnih baž, kakor tudi sukno blago vsake vrste od najcenejše do najfinejše, ceneje nego kjer si bode. Neugajajoče blago vzame se nazaj. Pošilja se proti povzetju ali predpošiljati zneska.

Tovarniška zaloga sukna:

A. Kappelmacher

Svitava pri Brnu (Moravsko). (119-6)

Štev. 389.

Razglas.

(236)

Za zagotovljenje drv za c. in kr. čete in zavode postaje Celovec s Št. Petrom vred za čas od 1. dne septembra 1890 do konca avgusta 1891

bode pri c. in kr. vojaškem preskrbovalnem magazinu v Celovci

dne 31. marca 1890, dopoldne ob 10. uri

javna obravnava s pismenimi ponodbami, izključivši brzojavne ponudbe.

1. Približna potreščina je mesečno, in sicer:

po letu 100 m³ mehkih ali 66 m³ trdih } drv.
„ zimi 400 m³ mehkih „ 266 m³ trdih }

Torej je treba na leto 3000 m³ mehkih ali 2000 m³ trdih drv.

2. Drva imajo se zakupnim potom loco Celovec oddajati c. in kr. četam in zavodom in se bode erarično drvišče v magacinskem etablisementu za 18 gld. letne najemščine za dobo zakupa v porabo prepustilo onemu, ki dobi zakup.

3. Ponudbe, ki morajo imeti kolek za 50 kr., napravljene po formularji, ki je razporejen pri c. in kr. vojaškem preskrbovalnem magazinu v Celovci, zapečatene in s 5 odstotno varščino, katero mora oni, ki dobi zalaganje, pozneje povišati na 10 odstotno kavcijo, oddati se morajo vsaj do **10. ure dopoldne** gori omenjenega dne obravnavnej komisiji. Na pozneje ali brzojavnim potom došle ponudbe in na ponudbe, ki neso napravljene po razglašnih pogojih, se ne bode oziralo. Ko bi se v kakej ponudbi nastavek cene v številkah ne ujemal z onim v pismenih, se bode nastavek v pismenih zmatral za pravi.

4. Podjetniki, ki c. in kr. vojaškemu preskrbovalnemu magazinu v Celovci neso osobno znani, morajo preskrbeti spričevalo trgovske in obrtne zbornice, oziroma taki obrtvovalci, ki nimajo trdke, spričevalo pristojnega političnega oblastva prve instance o njih solidnosti in zalagalnej zmožnosti v obsegu ponujane podjetja. To spričevalo pa mora biti najnovejšega datuma in doiti na prošnjo stranke potom imenovane trgovske zbornice (političnega oblastva) vsaj na dan pred obravnavo pri c. in kr. vojaškem preskrbovalnem magazinu v Celovci. Posledice kake morebitne zamude vsekako zadevajo le stranko.

5. Občine so ulaganja varščine in kavcije vsekako oproščene in se ravno tako kakor kmetijska društva opozarjajo na to zalaganje drv. Te imajo proti drugim podjetnikom pri enakih ponodbah prednost.

6. Ponudbe, ki obsegajo krajšo zavezanost, nego 14 dnij, se zavrnejo.

7. Zastran prepeljavanja drv v konkurenčni kraj Št. Peter se po članu XVII. zvezka pogojev imajo staviti posebne ponudbe, ker se bode sicer zmatralo, da je prevažanje že obseženo v zahtevanih cenah. Pri enakih ponodbah za prepeljavo ima oni, ki je dobil zalaganje, prednost.

8. Drva se oddajajo četam začetkom in v sredi vsacega meseca.

9. Ponudniki odrekó se glede izjave vojne uprave o vsprejetji ponodb spolnenju v §. 862 obč. drž. zak. in v članih 318 in 319 avstrijskega trg. zak. določenih obrokov glede vsprejetja obljub in ponudeb.

10. Natančnejši pogoji in ponudbeni uzorci se lahko pregledajo slednji dan 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne pri c. in kr. vojaškem preskrbovalnem magazinu, kjer je za to obravnavo v dveh enakih listinah napravljene zvezek pogojev ddo. v Celovci dne 16. marca 1890 in od katerega se dobé tiskani izvodi proti plačilu štirih (4) krajcarjev za tiskano polo, oziroma pošljejo tudi po pošti.

11. V ponudbi se ima izrecno izjaviti, da se ponudnik podvrže pogojem poprej navedenega zvezka pogojev.

12. Za zgoraj navedeno množino drv se vsprejemajo tudi ponudbe na dopošiljatev v oskrbovalni magazin v Celovci. Dotične kolekovane prodajne ponudbe se morajo opirati na zvezek pogojev za pogodbeni kup, ki se tudi v tukajšnjem uradu lahko slednji dan ogleda v zgoraj omenjenih uradnih urah in katerega posamični izvodi dobé se proti plačilu 16 kr.

13. Dobavni obroki so pridržani sporazumljenju pogajajočih se strank pri sklepanji pogodbe; vender se morata vsaj dve tretjini vse lesne potreščine vsaj do konca januarja 1891. leta doposlati.

14. Tudi se morejo staviti ponudbe na prodajo delov razpisane cele množine drv (delne ponudbe) in sicer do najmanj 100 m³. Vojaška uprava si pridržuje, da vsprejme po svojem preudarku od ponudnika vso ponujano količino ali pa le del ali pa ponudbo popolnoma odbije.

15. Skladanje došlih drv (brez navzkrižja) na eraričnem drvišču ima zalagatelj sam preskrbeti in v ta namen tudi sam poskrbeti za potrebne drogeve.

Od upravne komisije c. in kr. vojaškega preskrbovalnega magazina.

V Celovci, dne 16. marca 1890.

(928-2)
Kdor
dvomi
katero izmed mnogih napovedanih zdravil za bolezen njegovo najbolje ugaja, piše naj takoj dopisnico na Richterjevo zalogo v Lipsiji in zahteva ilustrovano knjigo „Krankenfreund“. Pristiskane zahvale dokazujejo, da jih je na tisoče ne le izognilo se nepotrebnih denarnih izdaj, temveč našlo zaželeno zdravje, ko so se ravnali po dobrih svetih te male knjige. Pošlje se zastoj.

Ker bržkone že 1. majnika 1890. leta odprem

notarsko pisarno v Tržiči na Gorenjskem

obrnem se tem potom do čislane občinstva v to svrhu, da naj se mi blagovoljno že sedaj objavi »jo želje in ukazi, nanašajoči se na opravke bodisi notarskega, bodisi prepisnega (pravdnega) ali pa upravnega obsežka; kajti lahko se ti tako izvrševajo navzlic temu, da odstopi dose-danji c. kr. biležnik ter se premesti v Ráteče, ne da bi jih trebalo kam drugam oddajati.

V Kočevji, dne 14. sušca 1890.

Rupert Bežek

c. kr. biležnik za Tržič.

(228-3)

Vsi stroji za kmetijstvo in vinstvo!

Olivne stiskalnice in olivni mlini
Vinske in sadne stiskalnice
Grozni mlini in sadni mlini

najnoveje kon-
strukcije v raz-
nih velikostih.

Mlatilnice, čistilnice, gepli, robkalnice
za turšico, sejalnice, pluge itd.

Priprave za sušenje sadja in zelenjave.

Rezilnice za krmo v največji izbi, izvrstno
narejene, po najnižji tovarniški ceni.

IG. HELLER (233-1)

WIEN, Praterstrasse Nr. 78, WIEN.

Katalogi in vsakršna pojasnila na zahtevo
zastonj in franko. — Prekupcem najugodnejši pogoji.

■ Sposobni zastopniki se iščejo in dobro plačajo. ■



Trgovina z železnino ALBINA C. AHČINA

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 8
ima vedno bogato zalogo

stavbinskega orodja:

lopat, krampov, orodja za podzemeljska dela, okov za vrata in
okna, pantov in ključavnic, zapahov, žeblice iz drota, vijakov,
železa, pleha, drota, mesinga, bakra, kositarja, cinka, naklov,
precepov z vijakom (šraubštokov) ter vrtnih strojev za klu-
čarje in kovače, sveder, obličev, pil in dlet, kakor tudi
dinamita, užigalnih vrvic in kapie.

Staro železo, mesing, baker, kositar, cink in svinec

kupuje se vedno po najvišjih cenah. (77-6)

Za čas stavbe

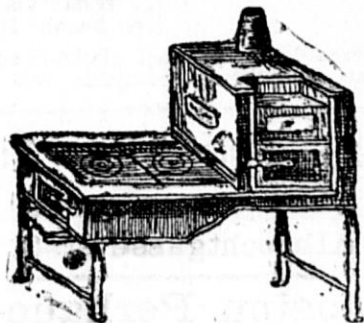
priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA.

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10

v velikem izboru in po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata,
štorje za štokodiranje, drat
in cveke, samokolnice, vezi
za zidovje, traverze in stare
železniške šine za oboke,
znano najboljši Kamniški
Portland in Roman cement,
sklejni papir (Dachpappe) in
asfalt za tlak, kakor tudi
lepo in močno narejena šte-
dilna ognjišča in njih posa-
mezne dele.



Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne
vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v
malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do
vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za sko-
pane vodnjake: železne cevi in železolitni gornji stojali,
kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile
in železne okove. (9-13)

Za poljedelstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in
plužne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lo-
pate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži
Dovski mavec (Lengsfelder Gyps) za gnojenje polja.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Na prodaj je

lepo posestvo

v Bizoviku št. 13, pri Ljubljani,

pripravno za gostilno in prodajalnico špecerij-
skega blaga z vsem gospodarskim poslopjem,
gozdom, poljem in dvema vrtoma.

Natančneje se izve pri lastniku gosp. Janez
Rebolj-u. (223-2)

Trgovina z železnino Albin C. Ahčin-a

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 8

priporoča svojo bogato zbirko

nagrobni križev

pristno pozlačenih in najfinejše izdelanih, ali tudi surovih.

Dalje se priporoča za izdelovanje grobnih in
cerkvenih omrežij (gavtrov) i. t. d. (78-3)

Jedina tapecirarska kupčija v Ljubljani.

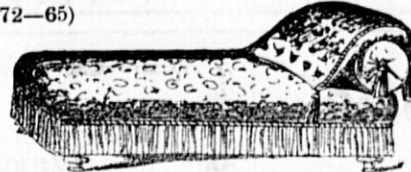
Tapecirar
in dekorater.

ANTON OBREZA

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Tapecirar
in dekorater.

(72-65)



cene izven konkurence. — Priporočam pa vsem resnim kupcem, da zahtevajo
moj ilustrovani cenik in uzorec blaga, kar razpošiljam zastonj in franko.

priporoča okusno in trdno narejene
žimnice, modroce na peresih, divane,
stole, otomane, garniture za salone,
jedilne sobe in spalnice; dekoracije
za sobe, dvorane in cerkve. — Moje
delo in blago, katero rabim, je pri-
poznano dobro in brezhibno, kar go-
tovo pričja moja razstava v Rudolfi-
numu, in stojim z ozirom na nizke

Gradeo: Lekarna Vendelina pl. Trnkóczy-ja, deželna le-
karna, Sackstrasse.
Dunaj: Lekarna Viktorja pl. Trnkóczy-ja, „pri sv. Fran-
čišku“, (ob jednom kemična tovarna), V., Hunds-
thurmstrasse 113. (1035-15)

Nepresegljivo za zobe
je

I. salicilna ustna voda

aromatična, upliva okrepčeva-
joče, zabranjuje gnjilobo zob ter
odstranjuje iz ust neprijetni duh.
Jedna velika steklenica 50 kr.

II. salicilni zobni prašek

splošno priljubljen, upliva jako
okrepčevaloče ter ohranjuje zobe
svetlo bele, a 30 kr.

Navedeni sredstvi, o katerih
je došlo mnogo zahvalnih pisem,
ima vedno sveži v zalogi ter
vsak dan po pošti pošilja

lekarna Trnkóczy

v Ljubljani

zraven rotovža.

Zunanja naročila se
s prvo pošto razpošiljajo.



Dunaj: Lekarna Julija pl. Trnkóczy-ja, „pri zlatem levu“,
VIII., Josefstädterstrasse 30.

Dunaj: Lekarna dr. Ottona pl. Trnkóczy-ja, „pri Radec-
kiju“, III., Radetzkyplatz 17.

Radenska kisla voda po natriju in litiju najbogatejša



preskušeno zdravilno sredstvo proti mehur-
nim boleznim, kamenu v mehurju, pro-
tinu, dalje proti boleznim v že-
lodeci, mokril, dolgotraj-
nemu kataru dihal,
zlatej žili in
zlatenici.

Poskusi doktorjev: Garrod, Biswanger, Can-
tani, Uže so dokazali, da ima ogljenokisl-
liti največjo raztopilno moč pri sečenokisl-
usednih izločkih, iz česar se sklepa na naj-
ugodnejše učinke Radenske kisla vode.

Kopališče Ra- densko

Kopanje v slatini in
v jeklenici upliva po-
sešno pri: protinu,
bolečinah mokril,
malokrvnosti, žen-
skih boleznih, sla-
bosti i. t. d.

Stanovališče po ceni.

Prospekt
(brezplačno) od rav-
natelstva: ko-
pališče Radence
blizu Ljutomeru

Radenska kisla voda, ob vznožji Slovenskih gor, ne za-
menjati z Radgonsko, to je Radkersburger.

Čeravno Radenska kisla voda stoji več kot jeden dan v odprti posodi, vendar se
penu prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene ogljikove kisline.
To svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislinami, katere imajo na-
vadno le prosto ali manj trdno spojeno ogljikovo kislino, ki se že pogubi in raz-
kadi, kakor hitro se steklenica odmaši. (264-49)

Zaloga Radenske kisla vode pri F. Plantz-1 in M. Kastner-ji v Ljubljani.

V grajskej kleti graščine Brežice (postaja Brežice pri Zidanem Mostu železnice Zidani Most-Sisek) **proda se po ceni**

800 hektolitrov prirodnega vina

iz let 1879 do 1889 v sodih okolo po 100 veder.
Oskrbništvo graščine Brežice
dne 20. marca 1890. (245—1)

Izvrstno pivo
prve Graške delniške pivovarne
poprej SCHREINER & sinovi
združeni pivovarni (103—6)
Schreiner v Gradci & Hold v Puntigamu
prodaja po tovarniški ceni
zaloga v Ljubljani
Kolodvorske ulice 24 **M. ZOPPITSCH** Kolodvorske ulice 24

Pod Trančo
št. 1

J. SOKLIČ

Gledališke
ulice št. 6

priporoča

(184—3)

veliko izbér najmodnejših klobukov za pomlad in poletje, posebno praktičnih gumijevih patentnih ventilatorjev, katerih pôt ne premoči, in pristnih angleških klobukov, jako trajnih; ravno tako uniformskih klobukov in kap za c. in kr. državne uradnike. Za poletje priporoča veliko izbér najmodnejših slamnikov.

Prvi

dolenještajerski uniformski zavod

priporoča vse

predpisane uniforme lastnega izdelka
in
vse uniformske vrste

za c. kr. avstrijske uradnike vseh kategorij in resortov, za c. in kr. častnike, rudniške in zasobne uradnike in društva itd. in tudi za vse civilne moške obleke najboljše in najfinejše narejene.

Vse podrobneje se razvidi iz prospektov, ki se na željo franco pošljejo.
Z velespoštovanjem (209—2)

M. WEISS

Gospodske ulice 8. **CELJE.** Gospodske ulice 8.

Izurjen notarski pisar

išče takoj službe.

Ponudbe vsprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“.
(234—3)

Starejša

pa vender še trdna in zanesljiva zakonska dvojica brez otrok, katere mož zna čitati in pisati in oba popolnoma razumeta gospodarstvo in kmetstvo in se moreta spričati z dobrimi spricili, vsprejme se pri majhnem posestvu blizu Ljubljane s skromnimi pogoji.

Vpraša naj se pri F. Kolmanu na Marije Terezije cesti 10, v pritličji na levi. (225—2)

Brnska sukna

razpošilja po originalnih tovarniških cenah

tovarna finega sukna

SIEGEL-IMHOF

v Brnu.

Za elegantno

pomladno in poletno

moško obleko

zadosti je 1 odrezek v dol-

gosti 3-10 metra, to je 4 Dun-

vatli. 1 odrezek velja:

gl. 4.80 iz navadne

gl. 7.75 iz fine

gl. 10.50 iz jako fine

gl. 12.40 iz najfinejše

(129) **pristne** (10)

ovčje volne.

Nadalje so v največji izbori:

savilo pretkana grebenasta

sukna, blago za ogrtače, loden

in tosking za salonske obleke,

predpisana sukna za gg.

uradnike, blago iz sukanca

za moške in dečke, ki se sme

prati, pristna piqué-gilet-blaga

itd. itd.

Za dobro blago, natan-

čno uzorcem odgovarja-

jočo in točno dopošilja-

tev se jamči.

Uzorec zastoj i franko.

Čitaj in čudi se!

Ker opustim podružnico

svojo, dam za

samo 2 gld. 30 kr.

29

Iepih stvari,

elegantno bronasto uro z

dolgo pozlačeno verižico, gre

točno na minute, prekrasen

smodčnik, elegantna kravata

za gospode, prekrasna igla

za kravate s ponarejenimi

biseri, prstan iz umetnega

zlata s ponarejenimi biseri,

10 finih angleških pismenih

papirjev, 10 anih angleških

pismenih kuvert, kaseta in

jeden porabni predmet kot

darilo. (242—1)

Da ne bode kdo dvomil,

izjavim še jedenkrat, da ura

sama štirikrat toliko velja

in da vse nazaj vzamem, če

to ni resnica. — Ker je za-

laga sicer velika, povpraše-

vanje pa še večje, naj vsak

hiti z naročilom pri meni.

Dobi se pri

Dunajskem centralnem

ekspeditu blaga

S. BLODEK, Dunaj,

II., Nestroygasse 2 S.

Pošilja se proti povzetju ali

predpošiljavi zneska.

Ces. kralj. privilegov.

zavarovalno društvo na življenje in proti škodam

„Avstrijski Phönix“

na Dunaji,

I., Riemergasse št. 2, v lastni hiši.

Polno uplačani deleži in druga jamčilna sredstva, uštevši letna zavarovalna upla-

čila družbe iznašajo

čez 12 milijonov gold. || čez 10 milijonov gold.

Družba zavaruje:

- proti škodi, prouzročeni po ognji, strelji, paru ali razpoku kotlov, po gašenju, razrušenju in odstranjenju oprave iz hišnih in gospodarskih poslopij, strojev iz tovarn, dalje proti škodi v zalogah, pri živini, poljedelskem orodju itd.;
- proti škodi po ognji ali strelji ob času žetve poljske pridelke in dotična gospodarska poslopja;
- proti škodi po toči poljske pridelke na travnikih, njivah;
- vsakovrstno prevažanje blaga po suhem in na morji.

Zavarovanje proti neizgodam še ni uvedeno, sl. občinstvo bo pa obveščeno takoj, ko prične isto poslovati.

na življenje človeško v vseh kombi-
nacijah, n. pr.:
za slučaj smrti ter izplača takoj po smrti za-
varovanca ostalim ali dotičnim opravičencem pogo-
jeno zavarovalnino;
za slučaj smrti in pri protizavarovanju
z oproščanjem nadaljnjih uplačil premij ter
izplačuje dohodke (rente), v slučaju onemoglosti;
na doživetje, preskrbljenost v starosti, na
doživetje določene dobe pri otrocih, ter iz-
plača zavarovano vsoto dotičnemu zavarovancu.
Vsprejema tudi zavarovanja, ki zagotovijo do-
hodarino (rento), preskrbnino (penzijo) vdo-
vam ter vzgojilno rento otrokom,
po najkulantnejših in najnižjih pogojih posebno
pa jamči za veljavo in nedvomljivo varnost od nje
izdanih polic.

Zastopi društva:

v Brnu: Veliki trg št. 10,
„Pešti: Dunajska cesta št. 3 in Ladijska cesta št. 2,
„Inomstu: Marije Terezije cesta št. 37,
„Krakovu: Szewska ulica št. 6,
„Lvovu: Marijin trg št. 8,

v Monakovem: Kostthor 3 I,
„Pragi: Nabrežje št. 10,
„Strassburgu: Kraljeva cesta 6 I,
„Trstu: Via S. Nikolo št. 4,
na Dunaji: Riemergasse št. 2, v lastni hiši.

V vseh večjih okrajih avstrijsko-ogerske države poslujejo glavni in okrajni zastopi družbe, kateri radovoljno dajejo pojasnila, brezplačno uročujejo prospekte in ponujale pole ter vsprejemajo zavarovalne ponudbe.

Generalni zastop za Štajersko, Koroško in Kranjsko
v Gradci.

(99—3)

Pisarna: I., Albrechtgasse št. 3, II. nadstropje.

Glavni zastop v Ljubljani pri Josipu Perhauc-u Šelenburgove ulice hiš. šte. 3.

Za c. in kr. državne uradnike

sablje, paradnih klobukov, kap, port, gum-
bov, roset, naramnikov, rokovic in kravat pri

najcenejša in najboljša prodaja vseh predpisanih
uniformskih predmetov, in sicer: sabel z je-
klenimi nožnicami in brez njih, jermenov za

J. S. Benedikt-u v Ljubljani.